ΕΤΟΣ Γ! ΒΑΡΝΑ 10 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1893.—ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΡΙΘ. 182

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικοῦ:
Ετησία . . . . . λέβα 15
Ἑξάμηνος . . . . . » 8

Ἐξωτερικοῦ:
Ετησία . . . . φράγκα 20
Ἑξάμηνος . . . . » 10 1/2

Αἱ συνδρομαὶ πέμπονται εἰς διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγὰς ἢ καὶ γραμμάτια τῆς βουλγ. τραπέζης, δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ» ἐν τῷ ἀ. τμήματι Ἀριθ. 535.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ἀ. σελίδι ὁ στίχος λ. 5
Ἐν τῇ β. » » » » 2
Ἐν τῇ γ. » » » » 1

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσὸν» ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ ὄντα ἐντύπογραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσός».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

Η ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ»

Δύο συνεπληρώθησαν ἔτη, ἀφότε εἶδε τὸ φῶς ἐν τῇ πόλει μας φύλλον ἑβδομαδιαῖον τὸ πρῶτον, ἁπλοῦν ἔτι τῇ μορφῇ καὶ ἀπέριττον, οὐδόλως διεσκευασμένον κατὰ τοὺς δημοσιογραφικοὺς κανόνας καὶ τύπους, ὀφειλόμενον δὲ εἰς τὴν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν δύο νεήλυδων ἀρτίως ἐκ τῆς παιδικῆς σχολῆς τῆς πλήρους φαντασίας καὶ ἰθανικότητος εὑρεθέντας πρὸ τῶν δυσεπιλύτων προβλημάτων, τῶν ἀρετῶν καὶ κακιῶν τοῦ μεγάλου καὶ πραγματικοῦ τοῦ κόσμου σχολείου τοῦ ἄλλως ἐπιλεγομένου κοινωνία.

Τὸ φύλλον ἐκεῖνο γνωστὸν ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ τὸ ὄνομα "Ὀδησσὸς" διήνυσε ὡς καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ εἰς τὰς ἀτελείας τῆς φύσεως ὑπαγόμενα βαθμοὺς ἀναπτύξεως· ἐν ὀλιγίστῳ δὲ σχετικῶς διαστήματι χρόνου ἀπέδειξεν ὅτι ἀνδρωθὲν οὐ μόνον διώσιμόν εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐμμένει πιστῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως τῷ ἀρχῆθεν χαραχθέντι ἐκπολιτιστικῷ προγράμματι, καταλαβόν ἅμα τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῷ ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ θέσιν ἅτε προσκτησάμενον σὺν τῷ χρόνῳ ἱκανὰ στοιχεῖα ἀναπτύξεως καὶ τελειοποιήσεως.

Εἰς ὁποίας δαπάνας ὑπεβλήθη ὑπὲρ πραγματώσεως τοῦ εὐγενοῦς του σκοποῦ, ὁπόσα δὲν ἐδοκίμασε κατὰ τὴν ἱερὰν αὐτοῦ ἀλλ' ἅμα καὶ ἀκανθώδη σταδιοδρομίαν, μεθ' ὅσα καὶ ἂν εἴπῃ θαῦμα θὰ ἐλογίζετο πῶς ἠδυνήθη νὰ ἀντισταθῇ ὑφιστάμενον τὰς συνεπείας τοσούτων ἐντεῦθεν καταλαλιῶν ἐντέχνως σπερμολογουμένων, ὅπως ἀποκλεισθῶσι αὐτῷ πάντα τὰ σημεῖα μέχρις ἐσχάτης οἰκονομικῆς αὐτοῦ ἐξαντλήσεως!. . . . . .

Ἐν τούτοις εἰσερχόμενον ἤδη εἰς τὸ τρίτον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του ἔτος καὶ ῥίπτον βλέμμα εἰς τὸ παρελθόν, λογίζεται εὐτυχὲς ὅτι ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἐλαχίστων αὐτοῦ δυνάμεων καὶ τὰς καιρικὰς περιστάσεις ὑφ' ἃς διετέλεσε καὶ διατελεῖ, πρόσθες δὲ καὶ τὰ περικυκλοῦντα αὐτὸ στοιχεῖα, ὑπερίσπησε λυσιτελῶς τά τε συμφέροντα τῆς Βουλγαρίας καὶ τῶν ὁμοεθνῶν του, στηλιτεύον τοὺς ἑκάστοτε διαπαραλόγων ἀξιώσεων ἀντιστρατευομένους πρὸς τὸ γενικὸν καλόν, καὶ ζητοῦντας τὰ ἀνεκτέλεστα.

Ἐλπίζουσα ὄφθεν ἡ «Ὀδησσὸς» ἐπὶ τὴν φιλογένειαν καὶ ὑποστήριξιν τῶν συνδρομητῶν της πρὸς ἀπρόσκοπτον λειτουργείαν τοῦ εὐγενοῦς ὃν ἀνέλαβε ὑπὲρ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἀληθείας ἀγῶνος πέποιθε, ὅτι θέλει τύχει τῆς ὀφειλομένης ὑποστηρίξεως ὅπως δυνηθῇ δεόντως νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Τρομερὸν ναυάγιον συνέβη εἰς τὸ μεταξὺ Σκοπέλου καὶ Σκαντζούρας στενόν. Πλοῖον ἱστιοφόρον ὑπὸ σημαίαν τουρκικὴν πλέον πρὸς τὸν Καφηρέα κατελήφθη εἰς τὸ στενὸν ἐκεῖνο ὑπὸ σφοδρᾶς τρικυμίας καὶ ἀπώλεσε πάντα τὰ ἴτια αὐτοῦ. Οὕτω φερόμενον ὑπὸ τῶν ρευμάτων ἐρρίφθη ἐπὶ τῆς νησίδος Σκαντζούρας ὅπου συνετρίβη ἐπὶ τῆς βραχώδους παραλίας. Ὁ πλοίαρχος μετὰ τῶν τριῶν ναυτῶν ἐπιβάντες τῆς μόνης τοῦ πλοίου λέμβου κατώρθωσαν νὰ σωθῶσι μετὰ πολύωρον ἀγωνίαν ἠμυδαντεῖς ἐκ τοῦ κόπου καὶ τοῦ ψύχους, τὸ πλοῖον ὅμως κατεβυθίσθη μετὰ τοῦ φορτίου.

—Πέντε ἐκ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Μητροπολιτῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ Γρεβενῶν, Πρεσπῶν, Μογλενῶν καὶ Βιτωλίων διεδόθη ὅτι ὑπέβαλον εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον τὴν ἐκ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς αὐτῶν παραίτησιν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἀδυνατοῦσι νὰ ἀντεπεξέλθωσι κατὰ τῶν ραδιουργιῶν καὶ τῶν ἀντενεργειῶν τῶν ξένων προπαγανδῶν καὶ διότι ἀπεκόπη τὸ εἰς αὐτοὺς διδόμενον ἐπιχορήγημα καὶ ἀδυνατοῦσιν οὕτω νὰ συντηρηθῶσι καὶ ἀντεπεξέλθωσι καὶ αὐτοὶ κατὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος! Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Δραγούμης ἐρωτηθεὶς ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τούτου ἀπήντησεν ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ἐπίσημον πληροφορίαν.

—Ἡ δύναμις τοῦ κατὰ ξηρὰν Ἑλληνικοῦ στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1893 ὡρίσθη εἰς 22 667 ἄνδρας, ἤτοι ἀξιωματικοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας.

—Ἐν Αἰγύπτῳ ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ὑπήκοοι Ἕλληνες 8, 294 ἐν ὅλῳ πρόσωπα.

—Ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ὅπως εἰσαγάγῃ τὴν καλιέργειαν τοῦ τουμπεκίου καὶ καταγίνεται εἰς τὴν εὕρεσιν καταλλήλου προσώπου ὅπως ἐρχόμενον εἰς Ἑλλάδα διδάξῃ τὸν τρόπον τῆς σπορᾶς καὶ καλιεργείας.

—Ἁλιεῖς ἀνέσυρον ἐκ τοῦ πιθμένος τῆς θαλάσσης, παρὰ τὴν Σαλαμῖνα ἀγγεῖον πλῆρες χρυσῶν νομισμάτων ἀρχαίας ἐποχῆς, ἅτινα κατεσχέσθησαν προσωρινῶς εἰς τὸ διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου.

—Ὁ κ. Δ. Βερενίκης ἐξ οὗ προῆλθε τὸ μέγα ἐν Κωνσταντινουπόλει σκάνδαλον, λαβὼν τὸ διαβατήριον του ἀπῆλθε μετὰ τῆς κ. Γεωργιάδου εἰς τὴν Ἑσπερίαν. Φαίνεται ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἑρετίου ἔσται ἀκυρωτικὴ τοῦ Γάμου, διὰ τοῦτο ὁ κ. Βερενίκης ἐλαβε τὸ μέτρον ν' ἀπέλθῃ ἐξ Ἑλλάδος εἰς Εὐρώπην.

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ
ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ.

(Συνέχεια)

(Ἴδε προηγούμενον ἀριθμόν, 181)

Μίαν παράξενον τελετὴν ἀπετέλει τὸ φίλημα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι. Δηλ. ἐκράτουν τὰ ὦτα μὲ τὰς χεῖρας ὡς ἑνὸς ἀγγείου τὰς λαβὰς καὶ ἔβλιβον ἑκατέρωθεν τὰ χείλη των ἀμοιβαίως. Τὴν ἐκδήλωσιν ταύτην τῆς εὐνοίας ἀνόμαζον χύτραν. ὅτι πρὸς τούτοις καὶ ἐν τῇ θρησκευτικῇ τελετῇ τὸ φίλημα ἦτο σπουδαῖος παράγων τοῦτο τὸ γνωρίζομεν παρὰ τοῦ Ἕλληνος συγγραφέως Λουκιανοῦ, ὅστις μνημονεύων τῶν μεγαλοπρεπῶν θυσιῶν, ἃς οἱ πλούσιοι Ἕλληνες προσήνεγκον τοῖς Θεοῖς, παρατηρεῖ, ὅτι οἱ πτωχοὶ ἠρκοῦντο μὲ τοῦτο, ἵνα ἐπιδείξωσι τὴν λατρείαν των.

Οἱ παλαιοὶ ἱστορικοὶ διηγοῦνται ὅτι ὁ Κωρίων ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἀθηναίων καὶ ὁ ναύαρχος κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου ἀπέφυγε μίαν προσωπικὴν συνάντησιν μὲ τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν μόνον ἕνεκεν τούτου, διότι κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ὤφειλε νὰ φιλήσῃ τοὺς πόδας του τοῦθ' ὅπερ ἐθεώρει ἀναξιοπρεπές.

Οσον ἀφορᾷ τοὺς Ρωμαίους, εἰδ τοὺς ὁποίους ὡς ἐν ἀρχῇ εἴδομεν, ἀποδίδεται καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ φιλήματος, ἡ συνήθεια αὕτη ἀπήλαυε μεγάλης διαδόσεως. Ἐν μεγάλῃ χρήσει ἦτο ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ρώμῃ καὶ ἡ ἕξις τοῦ χειροφιλήματος. Κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς δημοκρατίας τοῦτο ἐγένετο πρὸς τοὺς ἐξέχοντας καὶ τοὺς ἀξίους σεβασμοῦ ὑπὸ τῶν ὑποτελῶν των, ἐνῷ οἱ ἐλεύθεροι καὶ οἱ ἰσότιμοι ἁπλῶς ἐνηγαλίζοντο καὶ ἔτινον ἀλλήλοις τὰς χεῖρας. Εἰς τοὺς ἔπειτα χρόνους ἐγίνετο τοῦτο κάπως ἄλλως. Μετὰ τῶν δημάρχων, ὑπάτων καὶ τῶν δικτατόρων καὶ τὸ φίλημα τῆς χειρὸς προσέλαβε μείζονα σημασίαν καὶ κατὰ τοὺς ἀριστοκρατικοὺς χρόνους ἦτο σπουδαία πρᾶξις ἐν ταῖς τελεταῖς. Οἱ ὑποδεέστεροι ὑπάλληλοι ἐγονάτιζον πρὸ τοῦ αὐτοκράτορος προσέψαυον τὸ κράσπεδον τοῦ ἱματίου του μετὰ τῆς δεξιᾶς των καὶ ἔφερον αὐτὸ πρὸς τὸ στόμα. Ἀργότερα ἡ συνήθεια αὕτη περιωρίσθη μόνον εἰς τοὺς ὑπάτους καὶ τοὺς πρώτους τῆς πολιτείας ἄνδρας, ἐνῷ ἄνθρωποι ὑποδεέστεροι ἠρκοῦντο νὰ ἀποστέλλωσι πρὸς τὴν Λ. Μεγαλειότητα ἐν χειροφίλημα μακρόθεν. Αλλ' ἀπὸ τῆς αὐλῆς ἐδιδάχθη ὁ λαὸς πάλιν τὸ φίλημα, καὶ πάντες μικροὶ καὶ μεγάλοι ἐπεμελοῦντο τῆς συνηθείας ταύτης. Ὁσάκις συνηντῶντο καθ ὁδὸν συνήθιζον νὰ ἐκδηλῶσι τὴν χαρὰν τοῦ ὅτι ἐπανεβλέποντο μὲ ἓν ἀμοιβαῖον ἐπὶ τοῦ μετώπου φίλημα, ἀδιαφοροῦντες ἂν ἡ γνωριμία των ἦτο στενὴ ἢ μή. Οἴκοθεν ἐννοεῖται ὅτι τοῦτο μὲ τὴν παράλυσιν τῶν ἠθῶν ἔμελλε νὰ λάβῃ ἄλλας διαστάσεις, καὶ ὅτι κάποιος ἠδυνατο νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἐπικρατούσης ταύτης συνηθείας, ἵνα ψωπεύσῃ καθ' ὁδὸν ὡραίαν τινά. Αρκετὰ ταῦτα, ὁ Τιβέριος, ὁ διάδοχος τοῦ Αὐγούστου, ἠναγκάσθη ν' ἀπαγορεύσῃ τὰ oscula quotidiana (δηλ, τὰ καθημερινὰ φιλήματα.) Ἐν τούτοις ταχέως πάλιν ἡ συνήθεια ἐπανῆλθεν. Απόδειξιν πρὸς τούτοις ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι δὲν ἐλησμόνησαν καθ' ὅλου τὸ φίλημα, παρέχει ἡμῖν ὁ ἀρχαῖος Κάτων, ὅστις δὲν ἤθελε νὰ ἐπιτρέψῃ ἵνα ἀνὴρ τις φιλῇ τὴν σύζυγόν του ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς θυγατρός του. . . . . .

Παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις εἰς δημοσίους ἀγῶνας προὐβάλλετο ἐνίοτε μάλιστα βραβεῖον διὰ τὸν κάλλιστον τρόπον τοῦ φιλήματος, μία ἀπόδειξις καὶ τοῦτο πόσῳ πολὺ ἐγνώριζον οὗτοι νὰ ἐκτιμῶσι τὴν τέχνην ταύτην.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ

Ἀνέγνωμεν τὴν ἐξῆς πρόσκλησιν

Αξιότιμε Κύριε

Τὴν προσεχῆ κυριακὴν 10ο τρ, μετὰ τὴν Θείαν λειτουργίαν συγκροτεῖται ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει συνέλευσις, ἐν ᾗ ἡ τοῦ λήξαντος Ἐφορευτικοῦ ἔτους ἐφορεία τοῦ Νοσοκομείου τοῦ Λοιδίμου Π. Νικολάου δώσει λόγον καὶ εὐθύνας τῶν πεπραγμένων αὐτῇ ἐκλεγήσεται δὲ καὶ ἡ διὰ τὸ ἐπιὸν Εφορεία αὐτοῦ. Παρακαλεῖσθε ὅθεν ὅπως ἐν τῇ χαρακτηριζούσῃ ὑμᾶς φιλομουσίᾳ προσέλθητε εἰς αὐτήν.

Βάρνα τῇ 8 Ιανουαρίου 1893

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.)
(Τ. Σ.)

Εν Βάρνῃ τῇ 9 Ιανουαρίου 1893.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ἓν τῶν σπουδαιοτέρων παραγόντων τοῦ πολιτισμοῦ, ἐφ' ᾧ ἐπαίρεται ὁ 19 ! αἰὼν εἶναι ἡ θαυμασία ἀνάπτυξις τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας. Διὰ ταύτης αἱ ἀποστάσεις συνεμιμήθησαν οἱ ἄνθρωποι ἐγνώρισαν ταχύτερον καὶ κάλλιον ἀλλήλους, τὰ ἔθνη προσήγγισαν πρὸς ἄλληλα, καὶ ἀποστάσεις τέως μυθώδεις κατέστησαν ὅλως γειτονικαί. Αἱ θαυμάσιοι ραψῳδίαι τοῦ Ὁμήρου, αἱ τὰς περιπλανήσεις τοῦ πολυτρόπου καὶ πολυπλάγκτου Ὀδυσσέως, περιγράφουσαι ἀντικείμενον ἔσχον ταξείδιον ὅπερ καὶ ὁ μᾶλλον χέρσαιος ἐπιχειρεῖ νῦν συχνάκις κατὰ τὸν βίον του.

Ὁ ἀτμὸς καὶ τὸ ἠλεκτρικὸν ῥεῦμα ἔφερον γενικὴν ἀναστάτωσιν εἰς τὸ ἐμπόριον, μετέτρεψαν δὲ ἐκ βάθρων τοὺς πλουτολογικοὺς κανόνας τοὺς τέως ἐν ἰσχύϊ. Ἐνῷ ἄλλοτε διὰ κερδανίων ἔδει νὰ μετενεχθῶσι ἐκ τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς εἰς τὸν τόπον τῆς καταναλώσεως τὰ διάφορα ἐμπορεύματα, ἐκτεθειμένα εἰς τὴν διάθεσιν τῶν καιρικῶν μεταβολῶν καὶ τῶν ἁρπακτικῶν τάσεων πολυεδῶν ἐχθρῶν, ὁ ἀτμὸς τώρα ἀστραπηδὸν μεταφέρει ταῦτα ἐκ τοῦ ἑνὸς κέντρου εἰς τὸν τόπον τῆς ζητήσεως. Ὁπόσος δὲ χρόνος ἀπῃτεῖτο νὰ λάβῃ γνῶσιν καὶ συνενοηθῇ ὁ ἀγοραστὴς μετὰ τοῦ πωλητοῦ. Τὸ ἠλεκτρικὸν ῥεῦμα θαυμασίως συνέταμε πάντα ταῦτα καὶ ἐν μιᾷ ῥοπῇ ἐπέρχεται ἤδη ἡ συνεννόησις καὶ καταρτίζεται οἱαδήποτε σύμβασις. Ἄγγελος ἀποσταλεὶς ὢν ἀναγγέλλει τὴν ἐν Μαραθῶνι νίκην, μόλις ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας, λέγεται, ὅτι ἐξέπνευσα. Ὁπόσον ἄδικος φαίνεται σήμερον ὑπὸ παραπλησίους ὅρους θανάτος, σήμερον ὅτε καὶ τὴν ἐλαχίστην μάχην τῶν Δαχομέων ἀγγέλλει ἡμῖν ὁ τηλέγραφος αὐτοστιγμεί. Ἡ συγκοινωνία κατέλυσε τὰ σινικὰ τείχη, δι' ὧν ἐχωρίζοντο οἱ λαοί. Ἡ πνευματικὴ κίνησις σήμερον πάρεστα κοινὴ ἅπασι καθίσταται, Ὁ πολιτισμὸς κατέστη πλέον διεθνής. Οὐδὲν ἔθνος, οὐδεὶς λαὸς δύναται νὰ καυχηθῇ ὅτι αὐτῷ καὶ μόνῳ ὀφείλεται ἡ νῦν ἀνάπτυξις. Τὸ ἐμπόριον πλέον τελεῖται τάχιστα καὶ ἐν πάσῃ στιγμῇ ἡ προσφορὰ καὶ ἡ ζήτησις κανονίζονται μετ' ἀνταλλαγὴν τηλεγραφημάτων ἐκ τῶν πέντε ἠπείρων τοῦ κόσμου.

Ἐκτὸς τῆς ταχύτητος, ἐπεδιώχθη καὶ ἡ εὐμάρεια, ἄνεσις, οὕτως ὥστε σήμερον ταξειδεύει τις πολὺ ἀνετώτερον καὶ ἴσως ταχύτερον εἰς τὴν Βιέννην ἢ εἰς ἀπόκεντρόν τι χωρίον

Πρὸς τὰ καλὰ ταῦτα ἔχει καὶ τὰ τρωτὰ ἡ ταχεῖα συγκοινωνία, π. χ. γίνεται καλὸς ἀγωγὸς τῶν διαφόρων μιασματικῶν νοσημάτων, ὡς τῆς χολέρας, ἀλλὰ ταῦτα παραβαλλόμενα πρὸς τὰ εὐεργετήματα, εἶνε ὅλως μηδαμινά.

Αὐταὶ αἱ σκέψεις νῦν ἐπῆλθον εἰς τὸν νοῦν ἡμῶν καὶ ἠσθάνθημεν ὅλην τὴν ἀνάγκην καὶ τὸ ὄφελος τῆς νεωτέρας συγκοινωνίας· διότι ἐπὶ δέκα καὶ πέντε ὅλας ἡμέρας στερούμεθα πάσης εἰδήσεως ταχυδρομικῆς τε καὶ τηλεγραφικῆς ἀπανταχόθεν καὶ κατὰ τὸ 1893 ἐν πλήρει φθίνοντι 19 ! Αἰῶνι λαμβάνομεν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως πεῖραν ἐποχῆς ἀρχαϊκῆς καὶ πολλῷ ἡμῶν μεμακρυσμένης. Ὅσα καὶ ἂν μηχανευθῇ ὁ ἄνθρωπος πρὸ τῶν στοιχείων τῆς φύσεως φαίνεται ἡ ἀσθένεια καὶ ἡ σμικρότης αὐτοῦ!

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Ἐπιθυμοῦντες νὰ διατελῶμεν εἰς ἁρμονικὰς σχέσεις μετὰ τῶν συνδρομητῶν δὲν ἐφαρμόζομεν τὰ μέτρα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ὑπαγορεύει ἡμῖν ἡ ἀμεριμνησία τινῶν πρὸς ἀπότισιν τῆς μικρᾶς συνδρομῆς τῆς «Ὀδησσοῦ». Ἐν τούτοις παρακαλοῦμεν καὶ ὑπομιμνήσκομεν τοῖς καθυστεροῦσι τὰς συνδρομὰς τοῦ παρελθόντος ἔτους ὅτι εἶνε πλέον καιρὸς νὰ ἐκκαθαρίσωμεν τοὺς λογ(σμοὺς μας, διότι αἱ σ υ ν δ ρ ο μ α ὶ εἶναι οἱ μόνοι πόροι καὶ τὰ μόνα ἐλατήρια πάσης βελτιώσεως καὶ προόδου τῆς «Ὀδησσοῦ», τῆς ἐφημερίδος δηλ. τοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ Ἑλληνισμοῦ.

Πεποιθότες δὲ ἐπὶ τῆς ἄκρας φιλομουσίας καὶ φιλοτιμίας τῶν συνδρομητῶν ἡμῶν, οἵτινες κατανοήσαντες τὸν εὐγενῆ προορισμὸν τῆς „Ὀδησσοῦ» ἀπ' ἀρχῆς προθύμως ὑποστηρίζουσιν αὐτὴν τὸ ἐπ' αὐτοῖς, ἀγγέλλομεν τοῖς ἐν Βάρνῃ συνδρομηταῖς ὅτι ἤρξατο ἡ εἴσπραξις τῶν συνδρομῶν τοῦ ἀρξαμένου ἔτους διὰ τοῦ ἐνταῦθα εἰσπράκτορος τῆς «Ὀδησσοῦ» Ἀθανασίου Μαυρίδου ἐπὶ ἀποδείξει ἐντύπῳ σεσημασμένῃ διὰ τῆς σφραγῖδος τῆς „Ὀδησσοῦ" καὶ ὑπογεγραμμένῃ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς.

Εἶνε περιττὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι ἡ ὕπαρξις ἑλληνικῆς ἐφημερίδος ἐν Βουλγαρίᾳ τιμᾷ τοὺς ἐν αὐτῇ οἰκοῦντας ὁμογενεῖς, ἡ δὲ ἔγκαιρος ἀπότισις τῆς μικρᾶς συνδρομῆς τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν ἀπαραίτητος πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ποικίλων δυσχερειῶν, καθ' ὧν προσκρούει τὸ δημοσιογραφικὸν ἡμῶν στάδιον !

Εν Βάρνῃ 9 Ιανουαρίου 1893.

Ἡ Διεύθυνσις.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΩΝ
ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Μέλη τινὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τῶν Παρισίων, πρεσβεύοντα ἀρχὰς κοινωνιστικάς, ἐξέδωκαν προκήρυξιν ἢ μᾶλλον ἔκκλησιν πρὸς τὰς ἐργατικὰς τάξεις, τυπωθεῖσαν ἐπὶ ἐρυθροῦ χάρτου καὶ τοιχοκολληθεῖσαν εἰς πλεῖστα μέρη τῶν προαστείων. Ἡ προκήρυξις αὐτη εἶνε δριμυτάτη καί, ἐκδοθεῖσα ἀτιμωρητί, ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Γαλλία εὑρίσκεται εἰς τὰ πρόθυρα ἐπαναστατικῶν κινημάτων. Ἡ προκήρυξις ἔχει ὡς ἑξῆς : „Συμπολῖται ! Ἀγόρται τινὲς ἀνήκοντες εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις τῆς κοινωνίας, χρηματισταὶ Ἰουδαῖοι, καθολικοὶ καὶ διαμαρτυρόμενοι, συνασπισθέντες πρὸς κοινὸν ὄφελος καὶ ἀτίμους ἀπολαύας, κατεσπατάλησαν, ἐσφετερίσθησαν καὶ ἐμετεχειρίσθησαν πρὸς διαφθορὰν τοῦ κοινοῦ τὸ 1 1)2 δισεκατομμύριον φρ. τὸ ὁποῖον κατεβλήθη ὑπὸ ὀκτακοσίων χιλιάδων μετόχων πρὸς ἐπιχείρησιν παγκοσμίου σπουδαιότητος. Ἡ κατακραυγὴ τοῦ κοινοῦ ὑπῆρξε τοιαύτη διὰ τὴν σπατάλην ταύτην, ὥστε σήμερον τινες τῶν καταχραστῶν εὑρίσκονται καθειργμένοι εν ταις φυλακαις τοῦ Μαζά.

Πρὸς δικαιολογίαν των ὁμολογοῦσιν οὗτοι, ὅτι μετεχειρίσθησαν μέρος τῶν παναμαίων χρημάτων, ὅπως διαφθείρωσι μέλη τινὰ τοῦ γαλλικοῦ Κοινοβουλίου καὶ ἐξαγοράσωσι τὰς ψήφους αὐτῶν. Ἐκλεψαν τὰ χρήματα τῆς Γαλλίας καὶ θὰ ἔκλεπτον καὶ τὴν τιμήν της, ἂν τοῦτο ἐξῆρτατο ἐξ αὐτῶν μόνον. Ἡμεῖς οἱ κοινωνισταὶ ἀποστρεφόμεθα τοὺς δωροδοκοῦντας καὶ δωροδοκουμένους τούτους χρηματιστὰς καὶ πολιτικούς, ἀλλ' ἐννοοῦμεν νὰ μείνωμεν πιστοὶ εἰς τὴν δημοκρατίαν, ὡς ἐμείναμεν τοσάκις πρότερον. Διὰ τοῦτο ζητοῦμεν τὴν ἄμεσον ἀναθεώρησιν τοῦ συντάγματος τοῦ 1875, πεποιθότες ὅτι τὸ σύνταγμα τοῦ 1893 θέλει περιέχει διατάξεις δυναμένας ἀποτελεσματικῶς νὰ περιστείλωσι τὰ αἴσχη τῆς παρούσης διοικήσεως. Ὁ λαὸς πρέπει νὰ ὑψώσῃ τὴν φωνήν του, ὁ λαός, ὅστις εἶνε ἡ ἐνσάρκωσις τῆς τιμῆς, τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἠθικότητος, καὶ ὅταν αἱ ἀναγκαῖαι μεταρρυθμίσεις συντελεσθῶσι, τότε θὰ παύσωσι καὶ αἱ ἀνήθικοι ἐπιχειρήσεις καὶ αἱ ληστεύσεις τοῦ πτωχοῦ λαοῦ. Δὲν θὰ σχηματισθῶσι πλέον σκανδαλώδεις περιουσίαι, βασιζόμεναι ἐπὶ τῆς δυστυχίας καὶ τῆς ἀθλιότητος χιλιάδων ἀνθρώπων, καὶ ἡ πατρὶς ἡμῶν θὰ καταστῇ ἠθικὴ διὰ τῆς ἰσότητος».

Οἱ ἐργάται κατὰ χιλιάδας ἀνεγίνωσκον ἀπλήστως τὴν προκήρυξιν ταύτην.

Ἕτερον πρόγραμμα τῶν ἀναρχικῶν πρὸς τὸν «Λαὸν τῶν Παρισίων» εἶνε δὶς δριμύτερον, προκαλοῦν φανερὰν τὴν στάσιν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 31 Δεκεμβρίου—Ἡ δίκη Παναμᾶ ἐξηκολούθησε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς χθὲς ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου. Ἤρχισεν ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων, τοῦ δικαστικοῦ πραγματογνώμονος Φλορὺ δηλώσαντος ὅτι ὁ μηχανικὸς Αἴφελ ἔλαβεν εἴκοσι περίπου ἑκατομμύρια δι' ἐργασίας, αἵτινες οὐδέποτε ἐξετελέσθησάν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 31 Δεκεμβρίου.—Ὁ ναύαρχος Ζερβαὶ δὲν ἐδέχθη τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν·

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 31 Δεκεμβρίου.— Τὸ ὑπουργεῖον ἐσχηματισθη, ὅπως ἤδη ἔχει τηλεγραφηθῇ. Τοῦ ναυάρχου Ζερβαῖ δηλώσαντος ὁριστικῶς, ὅτι δὲν ἀποδέχεται τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο μένει ἄνευ ὑπουργοῦ, διὸ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ριμπῶ ἀνέλαβεν αὐτὸ προσωρινῶς.

ΒΙΕΝΝΗ 31 Δεκεμβρίου. — Ἡ σχετικὴ πρὸς τὴν νομισματικὴν ἀναμόρφωσιν σύμβασις ὑπεγράφη μετὰ τῶν τραπεζιτῶν, οἵτινες λαμβάνουσι μέρος εἰς ταύτην τὴν ἐπιχείρησιν.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐξ Εὐρώ-

---

(31) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (31)

ΟΙ ΔΙΔΥΜΟΙ

(Πρωτότυπον κοινωνικὸν διήγημα)

ὑπὸ

Γ. Ο ΣΚΑΝΑΒΗ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Β!

Μία παρῆλθεν ὥρα καὶ ἡ Ἐριέττη κατεκλίνετο ἐπὶ πλουσίας διεσκευασμένης κλίνης ἐν τῷ κοιτῶνι ὅπου τὸ πρῶτον εἶδεν αὐτὴν ὁ ἀκόλουθος τοῦ πρίγκηπος.

Ἐκεῖ ὑπὸ τὸ τρεμοσβῦνον φῶς τῆς καιομένης λυχνίας ὑπὸ λευκὴν λεπτὴν καὶ μεταξίνην νυκτερινὴν ἐσθῆτα, ἠδύνατό τις κάλλιον νὰ θαυμάσῃ τὴν ἀγνὴν καλλονὴν ἥτις ὑπὲρ ποτε ἠδύνατο νὰ μεθύσῃ τὸν παρατηρητήν.

Ἐπ' ἄρᾳν καὶ ἐπέκεινα ἐθεᾶτο τοῦ μαγευτικοῦ ἐκείνου πανοράματος ὁ ἀκόλουθος τοῦ πρίγκηπος, ὅτε τέλος περιέβαλε διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τὴν κεφαλήν, ὡσεὶ κατελήφθη ὑπὸ ἰδέας τινὸς!

Κατέρχεται ἀθορύβως τοῦ τραπεζίου, καὶ βαῖνον ἀκροποδητὶ ἀνοίγει ἡσύχως τὴν θύραν καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ δωμάτιον ὅπου ὁ πρίγκηψ βαθέως ἐκοιμᾶτο.

Πλησιάζει, ἀλλὰ λυπεῖται νὰ διαταράξῃ τὸν ἥρεμόν του ὕπνον. Ἐπὶ τῆς κλίνης ἐκείνης δὲν ἔκειτο πλέον ὁ βαθιπώγων ἐκεῖνος πρίγκηψ ὁ μελαγχολικὸς καὶ περιβεβλημένος τὴν μελανὴν χλαμίδα, ἀλλ ὁ ῥαμαλέος καὶ πλήρης ζωῆς ἐκεῖνος ἀνὴρ, ὅστις ἐφαίνετο παρὰ προσδοκίαν ἱλαρώτατος.

Ἀρχηγέ! ἀναφωνεῖ ἤδέως ὁ ἀκόλεθος· ἀλλ' οὐδὲν ταράττει τὸν ὕπνον τοῦ κοιμωμένου.

Ἐντὸς ὀλίγου ἤρξαντο τὰ χείλη του συστελλόμενα, ὡσεὶ γλυκὺ ὄνειρον διεσκέδαζε τὴν μελαγχολίαν του :

— Ροζαλία . . . σὲ κρατῶ . . . τέλος , . . πάντων . . . εἰς τὰς . . . ἀγκά . . . λας . . . μ . . .

Θερμὸν δάκρυ ἐχύθη ἐπὶ τῶν παρειῶν τοῦ ἀκολούθου, ἀλλὰ καὶ αὐθωρεὶ ὁ πρίγκηψ ἐν παραφορᾷ ψυχῆς ἐξηγέρθη καὶ εὑρέθη καθήμενος ἐπὶ τῆς κλίνης.

— Σὺ ἐδῶ Φοβερέ ; Δὲν ἐκοιμήθης εἰσέτι : πῶς τοῦτο ;

— Φοβερὸν ὄνειρον, ἀρχηγὲ, ἐτάραξε τὸν πρῶτον μου ὕπνον. Ἡ δόνα Ροζαλία ἐν δάσει ὑπὸ θηρίου καταδιωκομένη, ἐκραύγαζεν εἰς βοήθειαν, ὅτε ὑμεῖς ἐφονεύσατε αὐτὸ, αὕτη δὲ δραμοῦσα εἰς τὰς ἀγκάλας σας κατησπάζετο τὰς παρειάς σας . . .

— Ἀλλοίμονον Φοβερέ! Τὸ αὐτὸ ὄνειρον σχεδὸν μὲ τινα παραλλαγὴν ἐτάραξε καὶ τὸν ἰδικόν μου ὕπνον. Πλὴν φεῦ! οὐδεμία μᾶς μένει πλέυν ἐλπίς . . . .

— Τουναντίον ἀρχηγέ! ἐξεγερθεὶς ἐκ τοῦ τρομακτικου ἐκείνου ὀνείρου βλέπω προσβάλλουσαν τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀκτίνα ἀσθενοῦς φωτός ἐξερχομένην ἔκ τινος θυρίδος δι' ἧς ἠδύνατό τις νὰ ἴδῃ καθαρῶς καὶ ἄνευ φόβου πάντα τὰ ἐν τῷ ἑτέρῳ δωματίῳ συμβαίνοντα. Ἀγνοῶ ὑπὸ ποίας ὠθούμενος δυνάμεως ἀνῆλθον ἐπὶ τραπέζης καὶ προσήλωσα τοὺς ὀφθαλμούς ἐν τῷ δω-

πης εἰδήσεις, ἡ ἰμφλοέντζα ἀνεφάνη καὶ πάλιν ἐν Γαλλίᾳ καὶ Βελγίῳ ὅπου πολυάριθμα καθ' ἑκάστην ἐγένοντο κρούσματα. Ἠρίν —ὡς συνήθως συμβαίνει—ἐξακριβωθῇ τὸ εἶδος τῆς ἐπιδημίας, πλεῖστοι ὅσοι ἀπέθανον ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν. Ἤδη ὅμως σύντονα μέτρα ἐλήφθησαν πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἐπιδημίας.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐγένοντο ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐπὶ τούτῳ ἐκλεγείσης καὶ προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Ρεούφ δοκιμασίαι τῆς ἀκάπνου πυρίτιδος ἥτις πρόκειται νὰ εἰσαχθῇ πρὸς χρῆσιν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ. Λέγεται ὅτι τὰ γενόμενα πειράματα ἐβεβαίωσαν τὸ εὔφυον καὶ ἀσφαλὲς τῆς πυρίτιδος ταύτης, ἡ ὁποία κατεσκευάσθη εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν πυριτιδοποιεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 1 Ἰανουαρίου.— Ὁ κ. Ριενιέ προσελήφθη ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Κολωνίας», μαθάνουσα ἐξ αὐθεντικῆς πηγῆς τὴν εἴδησιν, λέγει, ὅτι ὁ Διάδοχος τοῦ ρωσσικοῦ θρόνου Μ. Δ. Νικόλαος ἐδέχθη τὴν πρόσκλησιν τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, ὅπως παραστῇ εἰς τοὺς γάμους τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ πριγκιπίσσης Μαργαρίτας. Πιθανὸν δὲ νὰ παραστῇ καὶ εἰς τὰξεν Βερολίνῳ ἑορτὰς ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις τοῦ Αὐτοκράτορος.

— Ἐφημερὶς Γερμανική, τὸ Μέλλον, ἐδημοσίευσε συνομιλίαν τοῦ ἐξ Ἀννοβέρου ταγματάρχου Τοτλέβεν μετὰ ρώσσου εὐγενοῦς, ὅστις εἶπεν ὅτι ἡ ρωσσογαλλικὴ συμμαχία συνομολογήθη ἤδη. Ὁ ταγματάρχης Τοτλέβεν λίαν ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τῇ δηλώσει ταύτῃ παρετήρησε: «πότε θὰ ἔχωμεν πόλεμον τὴν ἄνοιξιν;

— Ὄχι ἀπήντησεν ὁ ρῶσσος, τοὐναντίον μάλιστα· ἴσα ἴσα διὰ ν' ἀποφύγῃ τὸν πόλεμον, ὁ Τσάρος συνῆψε τὴν μετὰ τῆς Γαλλίας συμμαχίαν. Ὁ λόγος, δι' ὃν ἔλαβε τὴν πορείαν ταύτην αἰφνιδίας κάπως ἐπῆλθεν. Ὁ σκοπός του ἦτο νὰ δεσμεύσῃ τοὺς γάλλους, καὶ τὸ ἐπέτυχε πληρέστατα. Ἡ συμμαχία εἶνε αὐστηρῶς ἀμυντική, ἀποκλειστικῶς προωρισμένη διὰ τὴν ἐνδεχομένην περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Γερμανία θὰ ἤρχετο χειρῶν κατὰ τῆς Γαλλίας, μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις της.

—Ἐκ Θεσσαλλονίκης ἀγγέλλεται ὅτι πολυάριθμα στίφη ἀρουραίων ἐνεφάνησαν ἐν τῇ πεδιάδι Λαγκαδᾶ παρὰ τὴν πόλιν, εἰς μεγάλην ἀνησυχίαν ἐμβάλοντα τοὺς γεωργούς. Φαίνεται ὅτι τὰ καταστρεπτικὰ ταῦτα ζῶα πρὸ πολλοῦ ὑπῆρχον ἐν τῇ πεδιάδι ταύτῃ, ἐσχάτως δ' εὐνοηθέντα ὑπὸ τῆς ἐπικρατησάσης καλοκαιρίας καὶ ἀνοβρίας, ἐπολιπλασιάσθησαν εἰς τοιοῦτον ἀπίστευτον βαθμόν. Εὐτυχῶς βαρὺς χειμὼν ἐπῆλθε καὶ παρατεταμέναι βροχαί, ἐκ τῶν ὁποίων ἐλπίζεται ὅτι θὰ καταστραφῶσι τὰ φοβερὰ ταῦτα ζῶα.

— Τῇ 30 Δεκεμβρίου 1892 ἐξεδόθη ἐν Παρισίοις στατιστικὸς Πίναξ τῆς κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γαλλίας, περὶ οὗ ἐγράψαμεν προλαβόντες:

Οἱ θάνατοι ὑπερτεροῦσι τῶν γεννήσεων κατὰ 10 χιλιάδας (ἤτοι 376 χιλ. θάνατοι ἀπέναντι 866 χιλ. γεννήσεων), Ἡ ὑπέρβασις αὕτη τῶν θανάτων παρατηρεῖται ἀπὸ τοῦ 1881. Ὡς πρὸς τὸν πληθυσμὸν ὅμως οὐδεμία ἐπῆλθε διαφορά, καθότι πολλοὶ ξένοι ἀποκατέστησαν ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἰδίως ἐν Παρισίοις. Ἐν ἔτει 1891 συνήφθησαν ἐν Γαλλίᾳ 285 χιλ. γάμοι, ἐγένοντο δὲ 5752 διαζύγια

—Ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλίας ἐκήρυξεν αὐτοπροσώπως τῇ 2 Ἰανουαρίου (ν. ἑτ.) τὴν ἔναρξιν τῆς βουλῆς. Ἐν τῷ βασιλικῷ λόγῳ γίνεται μνεία τῆς δυσχεροῦς οἰκονομικῆς καταστήσεως τοῦ Κράτους ἥτις μὲ ὅλας τὰς ἐπενεχθείσας οἰκονομίας δὲν εἶναι ἀκόμη δυνατὸν νὰ βελτιωθῇ. Οὐχ ἧττον ὅμως ἡ Κυβέρνησις θέλει καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς αὔξησιν τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους ὅπως δυνηθῇ τοῦτο ἐξ ὁλοκλήρου νὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς κατόχους πορτογαλικῶν ἀξιῶν. Πρὸς τοῦτο παρασκευάζονται τὰ σχετικὰ νομοσχέδια, ὅπως ὑποβληθῶσι ταῦτα τὸ ταχύτερον εἰς τὴν ἔγκρισιν ἀμφοτέρων τῆς βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας. Περὶ διεθνῶν ζητημάτων οὐδὲν ἀναφέρεται ἐν τῷ ἐναρκτηρίῳ λόγῳ.

ΕΠΙΤΟΠΙΑ

Δημοτικά. Εἰς αὐτικατάστασιν τοῦ γηραλέου δημάρχου τῆς πόλεως ἡμῶν κ. Κολόνη διορίσθη ὁ εὐυπόληπτος καὶ καλῆς ἀπολαύων φήμης ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀγορᾷ κ. Ροῦσσερ, τοῦ ὁποίου ἡ δικαιοδοσία παρατείνεται κατὰ τὸν νόμον μέχρι τῆς προσεχοῦς ἐκλογῆς.

Ἐκλογαί. — Ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης καὶ ἐν τῷ ἀναδημοσιευθέντι ἐν τῇ Α! σελίδι προσκλητηρίῳ ἄριον διεξαχθήσονται ἐκλογαὶ ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμῶν μητροπόλει πρὸς ἐκλογὴν νέας ἐφορίας τοῦ νοσοκομείου τοῦ ἀοιδίμου Παρασκευᾶ Νικολάου. Ὡς δὲ δὲν γίνεται κατὰ τοὺς νόμους τῆς φιλανθρωπίας διάκρισις κοινωνικῆς τάξεως προκειμένου περὶ ἀσθενῶν, ἀσθενῶν, οὕτω δὲν πρέπει νὰ γίνεται διάκρισις προκειμένου περὶ ἐκλογῶν ἐφορείας τοῦ ἐν λόγῳ φιλανθρωπικοῦ καταστήματος. Ἂς προσέλθῃ λοιπὸν πᾶς φιλόμουσος ὅπως ἐκλέξῃ τοὺς κατ' αὐτὸν ἐκλεκτοὺς διότι κατὰ τὴν Διαθήκην τοῦ μακαρίτου εὐεργέτου ψηφίζουσιν οἱ ἐκλεκτοὶ· ἀλλ' ἀράγε ἐκλεκτοὺς ἐννοεῖ ὁ διαθέτης τοὺς πλουσίους μόνον, τοὺς ἐν τοῖς πράγμασι μόνον, τοὺς ἐφόρους τοῦ νοσοκομείου ἢ τοὺς ὑπ' αὐτῶν θεωρουμένους καταλλήλους; Οὐχὶ βεβαίως, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι ἀποβαίνει πρόνομιον προωρισμένον ἀποκλειστικῶς εἰς εἴκοσιν ἢ τριάκοντα ἄτομα ἐπανερχόμενα ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ διαχειριζόμενα τὴν περιουσίαν τοῦ Μακαρίτου Εὐεργέτου Ἡμῶν, ἔτι δὲ ἐξελέγχοντα ἀναμεταξὺ των τὰ πεπραγμένα καὶ διδόντα πρὸς ἀλλήλους λόγον τῶν πεπραγμένων· τότε δὲν πρόκειται περὶ ἐκλογῆς ἀλλὰ περὶ διορισμοῦ τοῦ Α ὑπὸ τοῦ Β καὶ τοῦ Β ὑπὸ του Α. Τοιαύτη τις ἀντίληψις τοῦ σχετικοῦ ἄρθρου τῆς Διαθήκης θὰ ἦτο παρεξήγησις τοῦ πνεύματος τοῦ Διαθέτου, ὅστις οὐδέποτε θὰ συγκατένευε νὰ ὑποδουλώσῃ τὴν διαχείρισιν ὁλοκλήρου περιουσίας εἰς τὰς χεῖρας εἴκοσι ἢ τριάντα προσώπων. Ἐπειτα ὅσους τινὲς θεωροῦσιν ἐκλεκτοὺς πιθανὸν ἄλλοι νὰ μὴ θεωρῶσι ὡς τοιούτους καὶ τἀνάπαλιν· ἄρα ἕκαστος δύναται νὰ θεωρῇ οἱονδήποτε ἐκλεκτὸν καὶ τοῦτον νὰ προτιμήσῃ ἐκείνου, ὅστις ἐπὶ ἱκανὰ ἐθεωρεῖτο. , . ἐκλεκτός. Ἄλλως τε τὸ ζήτημα τοῦτο περὶ ἑρμηνείας τοῦ σχετικοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ ἀληθοῦς αὐτοῦ πνεύματος ἐλύθη ἐν προγενεστέρᾳ ἐποχῇ ὅτε ὑπερίσχυσεν ἡ ὑγιὴς γνώμη ὅτι ἕκαστος δικαιοῦται νὰ ἐκλέξῃ ὁμογενὴς κάτοικος Βάρνης τὰς ἀρχὰς τοῦ νοσοκομείου μας.

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ Τὴν παρελθοῦσαν τετάρτην ἑορτὴν τῶν θεοφανείων ἐγένετο κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀρχαίαν συνήθειαν ἡ ἐν τῇ θαλάσσῃ κατάρριψις τοῦ σταυροῦ ὑπὸ τοῦ Σ. ἡμῶν Μητροπολίτου μετὰ τῆς ἀναγκαίας ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ μεγαλοπρεπείας. Παρὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν δὲ κακοκαιρίαν καὶ τὴν σφοδρὰν τρικυμίαν συνέρρευσε ἄπειρον πλῆθος ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων τὸν σταυρὸν ἔπιασαν καὶ πάλιν τὰ παληκάρια μας χωρὶς νὰ λήψθωσιν ὡς πάντοτε, αἱ μεταξὺ των μικροφιλοτιμίαι. Πολλοὶ μᾶς ἔκαμαν πολλὰ παράπονα ὅτι ὁ παρατυχὼν κατὰ τὴν εἰς τὴν ἀποβάθραν ἡμῶν κατάβασιν λόχος δὲν ἀπέδωκεν τὰς νενομισμένας τιμάς. Ἡμεῖς εἴμεθα ἀναρμόδιοι ὅπως ἐπικρίνωμεν καὶ ψέξωμεν τὴν πρᾶξιν τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ ἐν λόγῳ λόχου, τοῦτο μόνον γρωρίζομεν ὅτι τὸ ἡμέτερον σύνταγμα οὐδεμίαν ποιεῖται διάκρισιν πνευματικοῦ ἀρχηγοῦ, καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἐπίσημον αὐτῶν διάβασιν ὀφείλει νὰ φέρῃ τὰ ὅπλα ὁ στρατός, ὡς ἔπραξαν οἱ χωροφύλακες χαιρετίσαντες στρατιωτικῶς τὴν θρησκευτικὴν ἡμῶν παράταξιν.

Μεγαλοπρεπῶς ἐπίσης ἐγένετο καὶ ἡ κατάδυσις τοῦ Σταυροῦ παρὰ τοις βουλγάροις ὑπὸ τιμητικὴν φρουρὰν καὶ παιανιζούσης τῆς μουσικῆς. Τὴν ἐν τοῖς ὕδασιν κατάδυσιν ἀνήγγειλον ἓξ πυροβολισμοί.

Χειμών — Τὸ ψῦχος δριμύτατον. Ἐν γένει ὁ χειμὼν ἐφέτος ἦν τοιοῦτος οἷον δὲν ἐνθυμοῦνται οἱ γεροντότεροι ἡμῶν ἀπὸ τοῦ 1865, Λεμόνια, πορτοκάλια. ὰά τὰ πάντα πεπηγμένα, πᾶσα συγκοινωνία διὰ ξηρᾶς τε καὶ θαλάσσης διακεκομμένη, χθὲς δὲ διὰ πρώτην φορὰν ἀφίκετο τὸ τραῖνον ἐκ τοῦ σταθμοῦ Κασπετσάν.

Συναίσθησις. — Καὶ αὐτοὶ οἱ ἀχθοφόροι καὶ οἱ ἐργάται τῆς σκάλας αἰσθάνονται τὴν ἐκ τοῦ συντάγματος ἀπόρρειαν τῆς ἐλευθερίας, ἔχουν μάλιστα καὶ τὰς συμπαθείας των διότι καθὰ πληροφορούμεθα, διηρέθησαν εἰς δύο μερίδας προκειμένου περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν (κεχαγιᾶ) καὶ πρὸ οὐδεμιᾶς ὑποχοροῦσι πιέσεως. Διότι τελωλεῖον ἠναγκάσθη νὰ προσκαλέσῃ τὴν ἀστυνομίαν πρὸς λῆψιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων.

—Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἐν τῇ λειτουργούσῃ μεταξὺ Κασπετσάν—Βάρνα σιδηροδρομ. γραμμῇ ὁ ἀναπληρῶν κατ ἐκείνην τὴν ἡμέραν τὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν εἰσιτηρίων (conducteur) ἐκ τῆς ἡμε. πόλεως Παῦλος Ν. Κόρτσωφ ὀλισθήσας ἐξωθεν ἐκ τῆς ἀναβάθρας κατέπεσεν ἐπὶ τῆς γραμῆς καὶ κακερματίσθη ὑπὸ τῆς διαβάσης ἐπ αὐτοῦ ἁμαξοστριχίας. Λέγεται ὅτι θὰ διεσώζετο ἂν μὴ χιονοστιβὰς ἴσῃ τῷ σηδηρῷ ἐλάσματι διεκώλυεν αὐτῷ τὴν ἐκτὸς τῶν γραμῶν φυσικῶς πτῶσιν.

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΕΝ ΚΙΝΔΥΝΩ ΑΙ ΝΗΣΣΑΙ (πάππιαι) εἶναι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Παντοῦ συναντᾷ τις τοιαύτας, πέριξ τῶν οἰκιῶν, ἐντὸς τῶν ἑλῶν, τῶν ποταμῶν, τῶν διωρύγων. Οἱ Κινέζοι ἐπιμελοῦνται αὐτῶν λίαν, μεγάλα δὲ καταστήματα τυχνητῆς ἐκκολάψεως τῶν ὠῶν τῶν νησσῶν, ἐκκο-

---

ματίῳ ἐκείνῳ. Τὸ τί εἶδον ἀδυνατῶ νὰ περιγράψω, ἐπιθυμῶ δὲ νὰ σᾶς καταστήσω κοινωνὸν τῆς χαρᾶς μου.

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ δύο ἄνδρες κρατούμενοι τῶν χειρῶν ἦσαν προσηλωμένοι ὁ εἷς ἐπὶ τοῦ ἑτέρου, διὰ τοῦ παραθύρου, ἐπὶ τῆς κοιμωμένης Ἐριέττης.

Ἡ πλήρης ἀφελείας θέσις τῆς κοιμωμένης, ἡ λελυμένη πλουσία κόμη της, ἡ ἐπίτοῦ προσώπου ἔκφρασις ἀθωότητος καὶ ἁγνείας, τὸ ἐξοχον τέλος κάλλος της, τὰ πάντα ἔπεισαν τὸν πρίγκηπα. ὅστις, ὡς ἐνόησεν ἤδη ὁ ἀναγνώστης, δὲν ἦτο ἄλλος ἢ ὁ Ερνέστος ὅτι αὐτὴ ἦτο ἐκείνη ἣν ἀπὸ τόσων ἐτῶν ἐθρήνει ὡς θανοῦσαν. Βαιᾷ ὄθεν τῇ φωνῇ ἐψιθύρισε,

— Ροζαλία! Ροζαλία μου! . . .

Ἡ νεαρὰ γυνὴ ἀνεσκίρτησεν, ἠνέῳξεν ἀμέσως τοὺς ὀφθαλοὺς καὶ ἀνακαθήσασα ἐπὶ τῆς κλίνης ἐρώνησε:

— Τίς μὲ κράζει; Ποῖος εἶπε τὸ ὄνομά μου; . . .

Ὁ Ἐρνέστος ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς συγκινήσεως δὲν ἐτόλμησε ν' ἀρθρώσῃ λέξιν, περιέβαλε δὲ διὰ τῶν χειρῶν τὸν Φοβερὸν καὶ ἔκλαιε ὡς μικρὸν παιδίον.

— Ἰδὲ Φοβερέ! τῷ ἔλεγεν, ἰδὲ πόσον ἡ λύπη εἶναι ἐζωγραφισμένη ἐπὶ τοῦ προσώπου της! Πόσον δεικνύει ὅτι ὑπέφερε! . . . Αλλ' ἡ κόρη μου! Ποῦ εἶναι ἡ Κλημεντίνη μου; . . . Οἱ ἄθλιοι! Τί τοῖς ἔπταισε τὸ ἀσθενὲς ἐκεῖνο πλάσμα καὶ διέκοψαν οὕτως αἰσχρῶς τὴν ζωὴν του. Τοὐλάχιστον τώρα θὰ ἦτο δι ἐμὲ παρηγορία! . . .

(ἀκολουθεῖ.)

λάπτουσι πεντήκοντα χιλιάδας τοιούτων κατ' ἔτος. Τὸ κρέας τῶν πτηνῶν τούτων καταλλήλως παρασκευαζόμενον ὡς καὶ τὰ ὠὰ ἀποτελοῦσι σπουδαῖον μέρος τῆς τροφῆς τῶν Κινέζων.

* * *

ΑΥΤΟΜΑΤΟΣ ΔΙΑΝΟΜΕΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ. Εὐφυέστατον μηχάνημα ἐπενόησεν ἐσχάτως ἐν Γενεύῃ, ὁ κ. Golaz-Sénac. Τὸ μηχάνημα τοῦτο διανέμει αὐτομάτως τὰ εἰς αὐτὸ ῥιπτόμενα γράμματα, ταχυδρομικὰ δέματα κ τ λ εἰς τοὺς διαφόρους ἐνοικιαστὰς οἰκίας, παρὰ τὴν ἐξώθυραν τῆς ὁποίας εἶναι τοποθετημένον. Ὑπὲρ τοῦ ἐμπροσθίου αὐτοῦ μέρους φέρει τὸ μηχάνημα τοῦτο τοσα ἀνοίγματα, ὅσα εἶναι τὰ πατώματα τῆς οἰκίας, ἀνοίγματα ἀντιστοιχοῦντα πρὸς ἰσάριθμα χωρίσματα. μεγάλου κιβωτίου. Τὸ βάρος τῶν ῥιπτομένων ἀντικειμένων κλείει τὸ κύκλωμα στήλης ἠλεκτρικῆς δι' αὐτοῦ ἀνοίγεται κρουνὸς ὕδατος ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ οἰκοδομήματος ὑπάρχων καὶ διὰ τῆς πτώσεως τούτου ἀναβιβάζεται τὸ κιβώτιον μέχρι τοῦ ἄνω πατώματος. Ἐν τῷ μεταξύ, ἐφ' ὅσον τὸ κιβώτιον ἀπὸ τοῦ ἑνὸς πατώματος μεταβαίνει εἰς τὸ ἄλλο, δι' ἁπλουστάτου μηχανισμοῦ ἀνοίγονται τὰ σχετικὰ αὐτοῦ διαμερίσματα καὶ τὰ ἐν αὐταῖς γράμματα πίπτουσιν ἐντὸς κιβωτιδίων εἰς ἕκαστον πάτωμα εὑρισκομένων. κλείουσι νέον κύκλωμα καὶ προκαλοῦσιν ἠλεκτρικὴν κωδωνοκρουσίαν εἰδοποιοῦσαν τὸν παραλήπτην. Ἅμα τὸ ὅλον κιβώτιον φθάσῃ εἰς τὸ ὑψηλότερον μέρος τοῦ οἰκοδομήματος, διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ πάλιν κλείει μὲν τὴν στρόφιγγα τῆς καταπτώσεως τοῦ ὕδατος, ἀνοίγει δὲ ἑτέραν παρὰ τὴν βάσιν αὐτοῦ εὑρισκομένην, δι' ἧς τὸ ἀνυψωσαν αὐτὸ ὕδωρ ἐκρέει τότε καὶ τοῦτο κατέρχεται εἰς τὴν πρώτην του θέσιν ἕτοιμον νὰ ἐπαναλάβῃ ἐν ἀνάγκῃ τὴν αὐτὴν ἐργασίαν. Διὰ τοῦ μηχανήματος τούτου, ὄντος μάλιστα καὶ σχετικῶς εὐώνου, ἐπιτυγχάνεται μεγάλη ταχύτης καὶ ἀκρίβεια εἰς τὴν διανομὴν καὶ δὴ ἄνευ τῆς βοηθείας ἀνθρώπου!

* * *

ΑΙ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ. — Δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφ' ὅτου ἐφευρέθησαν αἱ ῥαπτομηχαναὶ καὶ ἡ χρῆσις αὐτῶν ἐγενικεύθη εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον. Διὰ νὰ δώσωμεν ἰδέαν μόνον τῆς μεγάλης τῶν μηχανῶν τούτων καταναλώσεως ἀναφέρομεν, λέγει ἡ Nature, ὅτι ἐν Elisabeth τῆς Νέας Ἰερσέης (Ηνωμ. Πολιτειαι τῆς Β. Ἀμερικῆς) λειτουργεῖ ἐργοστάσιον παρασκευάζον 1500 ραπτομηχανὰς καθ' ἑκάστην! Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἐργάσιμος ἡμέρα ἔχει ὥρας 10, ἔπεται ὅτι μία μηχανὴ κατασκευάζεται εἰς 2 1)2 μόνον λεπτά!! Ἐὰν ὑπολογίσωμεν τὰς ἐργασίμους ἡμέρας τοῦ ἔτους εἰς 300 εὑρίσκομεν ὅτι 450000 παράγει τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἐτησίως. Τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἔχει πολλὰ παραρτήματα, δὲν εἶναι δὲ εἰς τὸ εἶδος του τὸ μόνον.

„Η ΟΔΗΣΣΟΣ"

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ, ΟΜΟΓΕΝΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΟ 1893 ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΙ ΤΗΝ ΤΡΙΤΤΗΝ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑΝ ΕΚΔΟΣΙΝ ΜΕΤΑ ΠΟΛΛΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΜΟΝΟΝ 15 ΛΕΒΑ.

ΕΞΑΜΗΝΟΣ 8.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΕΜΜΙΣΘΟΙ Η ΑΜΙΣΘΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΑΤΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ, ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΤΗΣ ΗΜΕΤΕΡΑΣ ΧΩΡΑΣ ΓΩΝΙΑΝ.

ΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΛΑΜΒΑΝΟΥΣΙ ΔΩΡΕΑΝ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΜΕΤΕΡΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

ΤΑΧΥΤΗΣ — ΕΥΘΗΝΙΑ

ΔΙΕΘΝΕΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΒΑΡΝΗ ΚΑΤΑ ΤΟ 1891.

ποικίλα χαρακτήρων ἡμιλλωμένη πρὸς τὰ καλλίτερα τυπογραφεῖα Εἰδικότης ἐν τοῖς ἀγγελτηρίοις ἐφημερίδων, γάμων καὶ ἐπισκεπτηρίων ἐν οἱαδήποτε τοῦ ἡμερονυκτίου ὥρᾳ.

Τὸ τυπογραφεῖον ἡμῶν κεκτημένον ταχυτάτην νεωτάτου συστήματος μηχανὴν καὶ πεπλουτισμένον διὰ νεωτάτων καὶ ποικιλοτάτων χαρακτήρων ἀναλαμβάνει πᾶσαν τυπογραφικὴν ἐργασίαν εἰς Βουλγαρικήν, Ἑλληνικήν, Γαλλικήν, Ἰταλικήν, Ἀγγλικήν, Ρωσσικὴν καὶ Σερβικὴν γλῶσσαν.

Οἱανδήποτε ὥραν ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτύπωσιν

ΑΓΓΕΛΙΩΝ ΘΑΝΑΤΟΥ, ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ, ΓΑΜΩΝ, ΑΡΡΑΒΩΝΩΝ, ΒΑΠΤΙΣΕΩΣ Καὶ πάσης ἑκάστου ἐργασίας.

Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐκτύπωσιν:

Βιβλίων, Ἐφημερίδων, περιοδικῶν, προσκλητηρίων, Ἐπισκεπτηρίων, Διπλωτύπων, Λογαριασμῶν, καὶ ἀποδείξεων

ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΚ ΤΕ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΦΙΛΟΚΑΛΑΙΑ

ИНТЕРЕССНО ИЗВѢСТИЕ

Извѣстява се на интересующитѣ се че отъ сега вѣстникъ „Одиссосъ" ще обнародва разни извѣстия споредъ цѣнитѣ показани, въ първата страница, на всичкитѣ употрѣбени у насъ европейски езици: български френски, италиянски, нѣмски и пр.

Въ писалището ни се намира особенно отдѣление за прѣводи на разни документи, отъ Гърцский, Българский, Французский, Румжнский езици й пр.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀγγέλλεται τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι ἀπὸ τοῦδε ἐν τῇ «Ὀδησσῷ» θὰ δημοσιεύωνται ἀγγελίαι διάφοροι, κατὰ τὴν ἐν τῇ α! σελίδι διατίμησιν.

ΕΙΣ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ ΕΝ ΧΡΗΣΕΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

ANNONCE

Nous portons à la connaissance des Interessés que le journal „Odissos" publiera des diverses annonces, aux prix indiquès dans la première page.

En toutes les langues Européens, quisont en usage dans le pays etc.

Par exemple: en Bulgare, Français, Italien, Allemand, Dans nos bureaux il y a une section spéciale des traductions de divers documents du grec, bulgare, français, roumain etc. et. vice-versa.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 5 Ἰανουαρίου 1892.

Ἐπικαταλλαγὴ (agio) Πωλήσεις, ἀργ. μὲ χρυσὸν 3 Ἀγορὰ » » » 3 1/2	ἀγορὰ εἰς χρυσὸν λέβα	ἐκ.	πωλήσεις εἰς χρυσὸν λέβα	ἐκ.	Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν λέβα	ἐκ.
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια . . . . 100 . .	253	50	260	10	256	50
» φράγκ. χρ. σᾶ . . . . . 100 . .	—	—	101	—	—	—
Αὐστρίας χάρτ. φιορ. . . . . 100 . .	207	75	210	60	209	—
» φράγκ. χρυσᾶ . . . . 100 . .			100	40	—	—
Γερμανίας μάρκ. . . . . 100 . .	123	20	124	50	124	20
» φρ χρ ᾶ . . . . . 100 . .	—	—	100	50	—	—
Γαλλίας Βελγίου Ἰταλίας Ἑλβετ. φράγκα χρυσᾶ . . . 100 . .	100	10	100	60	100	—
Ἀγγλίας λιρα στερλ. . . . . 1 . .	25	19	25	30	25	27
» φράγ. χρυσᾶ . . . . . 100 . .	—	—	100	60	—	—
Τουρκίας λίρα τουρκ. . . . . 1 . .	22	70	22	90	—	—
» φράγ. χρυσᾶ . . . . . 100 . .	—	—	100	25	—	—
Σερβίας Ρουμανίας φράγκα χρυσᾶ . . 100 . .	—	—	100	25	—	—
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ἑλβετίας	99	—	100	—	—	—
Εἰκοσόφραγκον ἐν Βιέννῃ fl. . 9.60						

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος διὰ τὰς ἄνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστὰ. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἡγεμονίας 1/10 %. Ἐλάχιστος ὅρος 0.25 „ἐ